

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3248/2019
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Елма Папић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 275/19 од 08.04.2019. године, у седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 275/19 од 08.04.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 275/19 од 08.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници, П 60/17 од 15.11.2018. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужена обавезе да јој, на име накнаде штете, исплати износ од 59.242,50 динара, са законском затезном каматом од 18.11.2002. године до исплате, као неоснован. У другом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 275/19 од 08.04.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда у првом ставу изреке. У другом ставу изреке, усвојена је жалба тужене, укинута првостепена пресуда у другом ставу изреке и предмет враћен првостепеном суду на одлуку у том делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, као и на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У ревизији је између осталог указано и на одлуке Уставног суда Републике Србије у предметима Уж 17/2015 и Уж 2785/2016.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), оценио да ревизија тужиле није изузетно дозвољена.

Из побијане другостепене пресуде између осталог произлази, да је првостепени суд применом члана 154. став 1, 155, 172. став 1. и члана 181. став 1. Закона о облигационим односима, нашао да тужена није одговорна за штету према тужиљи, која се огледа у томе што је њено потраживање утврђено у стечајном поступку, без њене кривице, остало ненамирено у потпуности и да не постоји одговорност тужене за накнаду штете у смислу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, када правно лице одговара за штету коју трећем лицу проузрокује његов орган у вршењу или у вези са вршењем своје функције, с обзиром на то да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа, која су без њихове кривице остала неизвршена у поступку стечаја, вођеним над стечајним дужником, са већинским друштвеним или државним капиталом, само уз услов да је претходно утврђена повреда права запослених на суђење у разумном року, што у конкретној ситуацији није доказано.

Са напред наведених разлога, нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној ревизији, из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 14.01.2017. године, а да вредност предмета спора износи 59.242,50 динара, односно да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

